

NOTAT

24. januar 2011
J.nr. 3401/1001-3676
Ref.

Svar på spørgsmål fra Enhedslisten om solceller

Spørgsmål 1

I et tidligere spørgsmål er anmodet om stillingtagen til et konkret program for almene boliger og solceller. Der anmodes endvidere om en beskrivelse af, hvad en almen boligforening må og ikke må i forhold til at etablere fælles solcelleanlæg som også dækker beboernes elforbrug – og tilsvarende hvad angår køb af vindmølleandele?

Svar:

En almen boligforening må gerne etablere fælles solcelleanlæg til eget energiforbrug. Hvis den pågældende boligforening ønsker at anvende den årsbaserede nettoafregningsmodel, må effekten pr. bolig ikke overstige 6 kW. Det forudsætter endvidere tilslutning fra samtlige beboere, idet de mister deres mulighed for at agere individuelt i elmarkedet og selv skifte leverandør. Såfremt blot en enkelt beboer i en bygning med flere boliger holder fast i sine individuelle rettigheder, så kan den samlede bygning således ikke indgå i årsbaseret nettoafregning.

Jf. Almenboligloven (L 208 af 28. maj 2009) og sideaktivitetsbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 876 af 3. oktober 1996 med senere ændringer) kan boligorganisationer kun udføre aktiviteter, der har en naturlig tilknytning til boligerne og administrationen af disse. Køb af vindmølleandele er ikke omfattet af bekendtgørelsen og er derfor ikke en aktivitet, som en boligorganisation kan beskæftige sig med eller investere i.

Spørgsmål 2

Kan en generalforsamling i en andelsboligforening, almen boligforening eller lejeforeninger beslutte at etablere et fælles solcelleanlæg og underlægge beboerne en fællesafregning med et el-selskab efter nettoordningen og med bimålere til brug for den interne afregning? Hvilke regler skal i benægtende fald ændres for at dette kan lade sig gøre?

Svar:

Ja, men det forudsætter som nævnt ovenfor, at samtlige beboere er enige herom, hvis anlægget etableres under nettoafregningsordningen.

Spørgsmål 3

På hvilken måde kan der via en energiaftale gøres noget ved det problem, at kommuner under henvisning til byplanvedtægter som forbyder reflekterende tagmaterialer, gør det besværligt for borgere at etablere solpaneler.

Ifølge vore oplysninger pålægges borgere fx at fremskaffe et eksemplar af et solpanel, for at kommunens tekniske forvaltning kan vurdere om panelet er reflekterende, hvilket i praksis betyder en merudgift for borgeren på ca. 3.000,- til et solpanel, som han i princippet ikke kan være sikker på at få godkendt. Solpaneler er ikke reflekterende, så det virker som en helt overflødig sagsbehandling.

Svar:

Det ligger umiddelbart uden for energiforhandlingerne at regulere kommunernes forvaltning i forbindelse med konkrete ansøgninger om etablering af solpaneler på tage.

Spørgsmål 4:

Kan ejere af solcelleanlæg eller andre former for medejerskab af vedvarende energianlæg via fx andele, risikere ved ledighed, kontanthjælp eller anden offentlig støtte, at blive modregnet i den offentlige ydelse som følge af indtægter fra solcelleanlægget mm?

I givet fald anmodes om information om, hvilke love og regler, der skal ændres for at dette ikke sker.

Svar:

For ejere af solcelleanlæg, der vælger en erhvervmæssig beskatning, skal indkomsten fra anlægget efter skattelovgivningens almindelige regler medregnes, og anlægget anses for udelukkende erhvervmæssigt benyttet. Dette gælder uanset om der er et nettosalg af elektricitet eller ej. Det betyder, at hele produktionen indgår i beskatningsgrundlaget. Ejeren skal ved indkomstopgørelsen medtage alle indtægter, herunder også værdien af eget elektricitetsforbrug, mens der samtidig kan ske fradrag for udgifter til drift, vedligeholdelse, afskrivninger m.v. Overskud/underskud beskattes på samme måde som andre former for erhvervmæssig virksomhed.

For en række sociale ydelse gælder, at erhvervsindtægter kan påvirke ydelsen. Energistyrelsen har ikke kendskab til hvilke love og regler, der skal ændres, for at dette i givet fald ikke sker.